

Mál nr. 189/2009

M og V vegna ábyrgðartryggingar R

Fall úr stiga 7. október 2008.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 3. júní 2009, ásamt fylgiskjöllum.
- 2) Bréf váttryggingafélagsins til nefndarinnar dags. 22. júní 2009.

Málsatvik.

Þann 7. október 2008 varð vinnuslys í byggingu á Keflavíkurflugvelli þar sem M var við vinnu sína hjá R. Í tilkynningu um slysið til TR kemur fram eftirfarandi lýsing: „Var við vinnu í tröppu og var að fara niður úr henni – missti jafnvægi og fétt (sic) til hliðar og lendir með olnboga á tröppuþrepi og braut olnboga”. Undir þessa lýsingu skrifa M sjálfur og forsvarismaður R. Eitt vitni er tilgreint að slysinu. Í tjónstilkynningu frá M til V kemur fram sú lýsing M að hann hafi verið nýbúinn að ganga frá lagnaleið upp í lofti þegar trappa sem hann stóð í fór á hlið og hann féll úr henni úr efsta þrepi. Skv. upplýsingum frá V kemur fram að tilgreint vitni telur að M hafi verið á leið niður úr umræddri tröppu þegar hann missti jafnvægið og féll til hliðar.

M telur í fyrsta lagi að lýsing tjónsins í slysatilkynningu til TR sé ekki rétt og hann hafi fallið úr efsta þrepi tröppunnar. M telur að það hafi verið óforsvaranlegt að hálfu R að fela honum að vinna verk með þeirri tröppu sem hann notaði þar sem þær hafi ekki verið boðlegar og með því hafi R brotið gegn 13., sbr. 46.gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað og hollustuhætti á vinnustöðum. Auk þess hafi verið lagt að M að hraða framkvæmd verksins. M telur að R beri skaðabótaábyrgð vegna slyssins og beri hallan af sönnunarskorti um atvik þar sem slysið hafi ekki verið tilkynnt til Vinnueftirlits ríkisins, sbr. 79.gr. áðurnefndra laga nr. 46/1980.

V telur að leggja beri til grundvallar lýsingu í tjónstilkynningu til TR þar sem M og forsvarismaður R undirriti þá lýsingu. Önnur atvikalýsing hafi síðar komið fram að hálfu M og sé ósannað að atvik hafi borið að með þeim hætti sem síðar hefur verið lýst. Auk þess telur V að atvik málsins í heild sýni að um óhappatvik hafi verið að ræða og trappan sem notuð var til verksins hafi verið til þess fullnægjandi, ekki hafi verið sýnt fram að vanbúnað hennar auk þess sem fleiri tröppur og framlengingar hafi verið til staðar á vinnustaðnum.

Álit.

Af gögnum málsins má ráða að aðila ber ekki að fullu saman um málsatvik. Slysið var ekki tilkynnt til Vinnueftirlits ríkisins að hálfu R og með vísan til dómaframkvæmdar Hæstaréttar í svipuðum málum verður R að bera hallann af sönnunarskorti um þau. Þegar litið er til þessa ágreinings sérstaklega er ljóst að hann snýr aðallega að því hvar M var nákvæmlega staðsettur þegar hann féll úr þeirri tröppu sem hann var að vinna í, þ.e. hvort hann var staddur í efstu tröppu eða neðar á leið niður úr tröppunni. Ágreiningur um málsatvik leiðir ekki sjálfkrafa til skaðabótaábyrgðar vinnuveitanda. Eftir stendur að taka afstöðu til þess hvort vinnuaðstæður M hafi með einhverjum hætti verið ófullnægjandi eða hvort það megi að öðru leyti rekja slysið til sakar vinnuveitanda eða starfsmanna hans. M vísar með almennum hætti til reglna Vinnueftirlits ríkisins um lausa stiga, tröppur og búkka. Ekki verður séð af þeim reglum að R hafi brotið gegn

skyldum sínum með notkun umræddrar tröppu. Þó lýsing M sé lögð til grundvallar verður heldur ekki séð að slysið megi rekja til gáleysis að hálfu starfsmanna R eða annarra atvika eða aðstæðna sem R ber ábyrgð á. Það að fara niður tröppur er verk sem krefst athygli þess sem um tröppuna fer og ekki verður séð að trappan sem notuð var hafi verið hættuleg í eðli sínu og telst slysið því rakið til óhappatilviljunar sem R sem vinnuveitandi ber ekki skaðabótaábyrgð á.

Niðurstaða.

Ekki er um að ræða greiðsluskyldu úr ábyrgðartryggingu R.

Reykjavík 7. júlí 2009

Rúnar Guðmundsson hdl.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Jón Magnússon hrl.